

Gaziantep Yer Adlarında Kadın

Gülşah PARLAK KALKAN¹

Atıf/©: Kalkan, Gülşah, Gaziantep Yer Adlarında Kadın, Artuklu İnsan ve Toplum Bilim Dergisi 2019/4 (2), 53-59.

Özet

Adbilim, yeryüzünde var olan canlı veya cansız –insanın, taşın, toprağın, bitkinin, hayvanın, renklerin vb.- gözle görülen ve duyularla algılanan her şeyin adını inceleyen bilim dalıdır. Kültürel kimlik analizlerinde değeri yadsınamayacak adbilim çalışmalarının oldukça mühim sayılabilecek araştırma alanlarından birisi de yer adlarıdır. Bir coğrafyanın adlandırılışı, üzerinde yaşayan halk için, oranın vatan oluşu ile eş değerdir. Türkler, yaklaşık dokuz asırdır Anadolu'nun her karışını yurt edinirken bu toprakların dağına, tepesine, ovasına, yaylasına kültürlerini ve düşünce dünyalarını şifreleyen manalı adlar vermişlerdir. Dolayısıyla birbiriyle hiçbir ilgisi yok gibi duran binlerce coğrafya adının incelenmesi neticesinde bunların meydana getirdikleri kültürel sistem, tarih ya da yaşayış düzeni somutlaştırılabilir. Söz konusu çalışmada, Gaziantep iline ait 70 adet 1/25.000 ölçekli haritalardan toplamda 8.000 civarında yer adı derlenerek değişik açılardan incelenmiştir. Bu yer adları anlam bakımından tasniflenirken sıklıkla başvurulmuş kaynaklardan “kişi adları”nın hacmi oldukça dikkat çekici niteliktedir. Diğer yandan kişi adlarından erkek adlarının kadın adlarından sayısal olarak oldukça fazla olması, konunun irdelenmesinin gerekliliğini arz etmiştir. Bu çalışmada da bilhassa bu durumun tarihsel süreç içerisindeki seyri üzerinde durulacaktır.

Keywords: Kadın, Erkek, Yer adları, Gaziantep

53

Women in the Place Names of Gaziantep

Atıf/©: Kalkan, Gülşah, Women in the Place Names of Gaziantep, Artuklu Human and Social Science Journal 2019/4 (2), 53-59.

Abstract

Onomatology is a discipline that studies the names of human beings, animals, plants, colors, and everything perceptible on earth. One of the substantial research interests of onomatology, which is very important regarding the analyses of cultural identity, is place names. Naming a place is similar to putting it on par with the homeland, from the viewpoint of citizens living there. For nearly nine centuries, Turks have acquired every span of Anatolia and have given mountains, hills, plains, and plateaus of these lands meaningful names that encode their cultures and way of thinking. Therefore, when the thousands of geography names that seem to be irrelevant at first view are examined, the cultural system, history or way of life Turkish people have formed can be objectified mentally. In this study, we have analyzed about 8000 place names of Gaziantep gathered from 70 pieces of 1/25.000 scale maps from various aspects. While classifying these place names in terms of meaning, we noticed that “person names” as a source to which we have made frequent references, is quite remarkable in terms of volume. On the other hand, the fact that the number of male names is considerably higher than that of women necessitated the

¹Dr. Öğr. Üyesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, gulsahparlak@kilis.edu.tr. ORCID: orcid.org/ 0000-0003-0986-9768.

Geliş/Received: 22.11.2019, **Kabul/Accepted:** 11.12.2019

consideration of the subject. Accordingly, in this study, we have emphasized the course of this situation in the historical process.

Anahtar Kelimeler: Female, Male, Place Names, Gaziantep, Toponymy.

GİRİŞ

Eski Türklerin günlük hayat pratikleri, dini inançları, siyasi durumları ve kadın-erkek ilişkileri gibi mevzularda bilgi edinilebilecek pek çok yerli ve yabancı kaynak mevcuttur. Bu kaynaklardan “Orhun Yazıtları”, Türklerle ilgili tarihe düşen ilk kayıt olması ve dönemle ilgili kapsamlı bilgiler nakletmesi hasebiyle büyük önem arz etmektedir. Nitekim bu yazıtların bizzat Türkler tarafından kaleme alınması da ayrıca önemlidir. Çünkü Türklerle ilgili ilk yazılı belgeler, Çinliler başta olmak üzere genellikle yabancılar tarafından oluşturulmuştur.

Yazıtlarda, kadının aile ve siyasi hayattaki rolü ile ilgili çok net bilgiler aktarılmaktadır: Aile, devletin en küçük ama en önemli parçasıdır. Hatta aile, kutsal bir anlam ifade etmektedir. Aile fertlerinin ilişkileri, saygı, sevgi, bağlılık gibi sağlam temeller etrafında şekillenmiştir. Fertler arasında mücadele, çekişme olmamakla birlikte; aile içinde her türlü karar, istişare ve güç birliği ile alınmaktadır. Ailenin bir ferdi ve en önemli parçası olarak kadın, vefa ve bağlılık duygusu ile ailenin devamlılığı için olmazsa olmaz bir konumdur. Hatta kadın, aile hayatındaki ve devlet yönetimindeki önemli pozisyonun yanında dini-mitolojik bir kimlikle de karşımıza çıkmaktadır. Hatun, Umay’a benzer ve kutunu Umay’dan almıştır (Köksel, 2011, 336-337). Türk milletinin ve devletin bekası, kağana ve kutunu Umay’dan alan hatuna bağlıdır. Dolayısıyla ailenin devamlılığı için önemli bir rol üstlenen kadın, devlet yönetiminde de son derece mühim bir konuma oturtulmuştur (Köksel, 2011, 336-337):

“Türk budunug atı küsi yok bolmazun tiyin kangım ögüm katunug kötürmiş tengri il birigme” (Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye, babam kağanı, annem hatunu yükselten tanrı) (Bilge Kağan Anıtı, Doğu Cephesi). *“Tengri Türk budun atı küsi yok bolmazun tiyin özümün ol tengri kağan olurtdu erinç”* (Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye, babam kağanı, annem hatunu yükseltmiş olan Tanrı, il veren Tanrı, Türk milletinin adı sanı yok olmasın diye, kendimi o Tanrı kağan oturttu tabi) (Kül Tigin Anıtı, Doğu Cephesi).

Orhun Yazıtlarında, kadının aile ve devlet bekasındaki önemli rolüne hatta kutsal konumuna paralel daha da eski, avcılık- toplayıcılıkla uğraşan ilkel toplumlarda kadının sosyal hayattaki- aile hayatındaki rolü ve öneminden yola çıkarak “anaerkil” toplum yapısından bahseden çalışmalar da mevcuttur. Feminist yaklaşım temelli bu değerlendirmelerin zemininde şu düşünceler yer almaktadır: Tabiat şartları sebebiyle avlanamayan erkeğin evine yiyecek getiremediği durumlarda, gebelik dönemi ve çocuğu büyütme döneminin uzun olması sebebiyle evinden fazla uzaklaşamayan kadının, eve yakın yerlerden meyve, bitki gibi yiyecekleri getirmesi fikri, onun saygınlığını arttırmış hatta tarıma geçilmesiyle kadın, tıpkı toprak gibi üretici olması sebebi ile kutsallaştırılmıştır. Dolayısıyla çocuğun soyunun da, avcılık için evden uzun süre ayrı kalan erkeğe değil, evin etrafından topladığı yiyeceklerle çocuklarına bakan kadına dayanması gerektiği fikri savunulmuştur. Ne var ki, bu durum uzun sürmemiş; erkekler tarafından hayvanların evcilleştirilip özellikle tarımda kullanılmasından sonra kadının saygınlığı ve kutsallığı da sarsılmıştır. Topraktan elde edilen ürünün ticaretinin yapılmasıyla sağlanan güç, ataerkil yapıyı daha da güçlendirmiştir (Kaya, 2002, s. 49).

Bilhassa atlı-göçebe kültürün etkili olduğu dönemlerde ve devamındaki süreçlerde, hem yönetimde hem de hukuk karşısında kadın, erkekle eşit bir konumdayken İslamiyet’in kabulünden sonra Arap ve Fars kültürlerinin de etkisiyle daha zayıf bir konuma itilmiştir (Dalkesen, 2008; Ersoy, 2009; Okray, 2015; Vatandaş, 2007). Hatta bu dönemde oluşturulan eserlerde, kadının olumlu nitelikleri yanında olumsuz niteliklerinden de bahsedilmiştir. Bu dönem Türk edebiyatının

en önemli eserlerinden biri olan *Divanü Lüğati't- Türk'te* erkeğe yiğitlik, cesaret atfedilirken; kadınların sabırlı, anlayışlı, olgun, beden ve ruh açısından temiz olması gerektiği gibi daha iyimser değerlerinin altı çizilirken Kutadgu *Bilig'de* kadınların -olumlu özellikleri yanında- vefasız, güvenilmez, yalancı, irade yoksunu olduğu, varlıklarının sadece bedenden ibaret olduğu ve buna bağlı olarak yeme-içme, şehvet gibi bedeni istek ve ihtiyaçları doğrultusunda hareket ettikleri, buldukları her fırsatta yiyip içtikleri ve çiftleştikleri gibi son derece olumsuz nitelikleri aktarılmıştır. Maalesef *Kutadgu Bilig'de* nakledilen olumsuz kadın algısına paralel nitelikte düşünceleri yansıtan atasözleri, günümüzde hazırlanmış atasözü kitaplarında da yer almaktadır (Kaya, 2002, s.50).

Arı sırrı karı sırrı./ At ile avrada inan olmaz/ Avrat kutluk bilmez, çoban yokluk bilmez/ Avrattan vefa, zehirden şifa/ Bal arıdan, kavga karıdan çıkar/Elindeki hamura bakmaz erkek işine karışır/ Erkeğin nefsi birdir, kadının dokuz/ Gökyüzünde düğün var deseler, kadınlar merdiven kurmaya kalkar/Kadın kısmının saçı uzun olur, akli kı desa / Kadın şerri, şeytanın şerrine eşittir/ Kadın, şeytana pabucunu ters giydirir/ Kadının gırtlığı olmaz/ Kadının kazdığı kuyudan su çıkmaz/ Kadının şerrinden Allah'a sığınmalı/ Kadının zoru diline kuvvet/ Karı ile çıkma yola, başına gelir türlü bela/ Karı sözüne uyan adam değildir/ Karıdan hayır gelmez...

İslamiyet'ten önce ve göçebelik devrinde ideal erkek tipi olan Alp tipine yaklaşan kadın; yerleşik medeniyete ve İslam kültürü çevresine dâhil olduktan sonra olumlu-olumsuz manada değişik yaklaşımlarla değerlendirilmiştir. Üçüncü evrede ise Batı medeniyeti tesirindeki kadının (Kaplan, 1976, s.41) sosyal ve siyasal hayattaki haklarını korumak amacıyla Atatürk önderliğinde bazı yasalar çıkarılmış; böylece toplumsal normların geçerli olduğu dönemlerdeki pasif ve güçsüz, geri plandaki "kadın" algısı bir anlamda bertaraf edilmiştir. Buna rağmen hâlen, kadınların özellikle eğitim konusunda toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin mağduru olarak hayatlarına devam ettikleri, hem ülkemizde hem de diğer pek çok dünya ülkesinde yapılan istatistiksel içerikli çalışmalarda somut bir şekilde görülmektedir:

Tüm dünyada okur-yazar olmayan 900 milyon insanın 2/3'ü kadın iken Türkiye'de okuma-yazma bilmeyen 2 milyon 654 bin kişiden 2 milyon 205 bini kadın; ilköğretim, ortaokul ve dengi okul mezunu sayısı erkeklerde yaklaşık 9 milyon iken kızlarda 6 milyon 800 bin, lise ve dengi okul mezunu erkeklerde 7 milyon iken kızlarda 5 milyon ve yükseköğrenim erkeklerde 4 milyonu aşarken kızlarda 3 milyon 200 bin civarındadır. Ayrıca uluslararası karşılaştırmalarda, toplumsal cinsiyet açısından gelir eşitsizliğini gösteren endekste Türkiye'nin 118 ülke arasında 109. sırada olduğu görülmektedir. Eğitim alanındaki bu eşitsizliğe paralel olarak aktif çalışma hayatında da benzer bir olumsuz tablo çizilmektedir. Türkiye'de özellikle de özel sektörde çalışan kadınların erkeklerle eş işler yapmalarına karşın erkeklerden daha az ücret aldıklarını gösteren çalışmalar da mevcuttur. Nitekim tüm dünya ülkelerinde de aynı tür işte çalışan kadına, erkeğe göre %30-40 daha az ücret ödediği görülmektedir (Demirgöz Bal, 2002, s.21-22).

Neticede "toplumsal cinsiyet eşitsizliği" salt biyolojik farklılıklarla açıklanamayacak kadar derin ve köklü sorunları beraberinde getirmiştir. Kadınlar, aile hayatında susturulmaya ve sindirilmeye çalışılmakta; çalışma hayatında dışlanmakta ve ötekileştirilmekte; başka bir deyişle iş bölümünde, ücretlendirmede kadın ve erkeğin yaptıkları işle değil, cinsiyet temeline dayanarak muamele gördükleri tespit edilmektedir. Ataerkil toplum yapısına bağlı olarak aile reisinin erkek olarak görülmesi ve evi geçindirme yükümlülüğünün erkekte olması gibi sebeplerle ekonomik kriz dönemlerinde işten çıkarmalarda öncelikle kadın çalışanların tercih edildiği görülmektedir (Demirbilek, 2007, s. 21)

Gaziantep Yer Adlarında Kadın

Yeryüzünde var olan canlı-cansız her şey, bir ada, tanımlamaya sahiptir. Adların bir gramer unsuru olması dışında sosyolojik bakımdan da irdelendiğinde geri planında ortak kültürel bir belleği bünyesinde barındıran sembolik göstergeler olduğu aşikârdır. Hem sosyal hem kültürel açıdan önem arz eden adları inceleyen bilim dalı, *Onomastik* yani “*Adbilimi*”dir. Adbilimin alt dallarından biri olan *Toponomi* ise “*Yer Adları Bilimi*” demektir. Yer adlarını, yapı, köken, anlam gibi çeşitli yönlerden inceleyen bu bilim dalının malzemesini oluşturan coğrafya adları, bir milletin kendine yurt edinme çabasının en önemli ve en somut delilleridir (Şenel, 2013, s. 37). Yeni yerleştikleri coğrafyaları kendine yurt edinen milletler; bu coğrafyanın dağını, tepesini, ovasını, yaylasını, deresini adlandırırken kültür hafızalarındaki kişi, renk, hayvan ya da bitki adlarından faydalanmışlardır. Yaklaşık dokuz asırdır Anadolu coğrafyasını yurt edinen Türkler, bu toprakların her karışına kültür kodlarının simgelerini nakşetmişlerdir. Dolayısıyla bu adların irdelenmesiyle hem bu kültür somutlaştırılabileceği gibi hem de Türk dilinin tarihi gelişimi hakkında da çıkarımlara ulaşmak mümkün olacaktır. Bu maksatla, 2014 yılında Prof. Dr. Ahmet Buran yönetiminde “*Gaziantep İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme*” adlı doktora tezi hazırlanmıştır. Tez için Gaziantep’e ait 70 adet 1/25.000 ölçekli haritalardan yaklaşık 8.000 civarında yer adı, oldukça zahmetli bir çalışma ile derlenmiştir. Derlenen yer adları yapı, köken, anlam bakımından çeşitli tasniflerle değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme esnasında, kişi adı kaynaklı yer adları incelenirken erkek adlarının kadın adlarına oranla çok daha yoğun bir şekilde kullanıldığı görülmüştür. Dolayısıyla çok ayrıntılı ve uzun tasnifler içerisinde kadın ve erkek adlarıyla ilgili bu durum, tarihsel süreçteki kadın rolünün tespit edilerek özellikle irdelenmesi gerektiği fikrini doğurmuştur. Neticede ise bu çalışma oluşmuştur. Çalışmada kadın adı kaynaklı yer adları, taşıdıkları unvanlara (köy, mahalle, dere, kuyu, tarla, yamaç, yatak, yayla, yol, ziyaret, sarnıç, pınar vb.) göre sözlük anlamları dikkate alınarak kategorize edilmiş; *Yerleşim Birimi Adları/ Dağ Adları/ Su Adları/ Diğer Yer Adları* olmak üzere dört genel başlık altında değerlendirilmiştir. Bu kategoriler oluşturulurken çeşitli araştırmalardaki (Alkaya, 2001; Başkan, 1989; Sakaoğlu, 2000; Sevinç, 1983; Şenel, 2013) tasniflerden ve yaklaşımlardan yararlanılmıştır. Söz konusu çalışmada, erkek adları sayısal olarak çok fazla olduğu için sadece istatistiksel olarak dikkate alınmış, kadın adları bizzat verilme suretiyle kıyaslamalar yapılmıştır. Kadın adlarının anlam ve köken tespitlerinde *Türk Kültüründe Ad Verme* isimli eserin sözlük kısmından faydalanılmıştır (Kibar, 2005, s.141-239):

Tablo 1. Kadın Adlarından Oluşan Yerleşim Birimi Adları

Yer Adı	Ünvanı
Belkız(Belkıs)	Mahalle
Dilan	Mahalle
Elifköy	Köy
Esmagemriği	Köy
Mahraman(Mihriban)	Köy
Melike	Köy
Mukbili(Makbule)	Köy
Munisa(Munise)	Köy
Selver	Mahalle
Sulteyler(Sultan)	Köy
Sülûhatçeler (Hatice)	Mahalle
Zührecik	Köy

Tablo 1’de görüldüğü gibi yerleşim birimi adlarında, 12 adet kadın adından esinlenilmiştir. Bu kategoride tespit edilen erkek adı ise 110 adettir.

Tablo 2. Kadın Adlarından Oluşan Su Adları

Yer Adı	Ünvanı
Belkız	Dere
Ceren	Pınar
Fatoölen (Fato/Fatma)	Dere
Gökçe	Dere
Hacey (Hacey/Hatice)	Dere
Hasret	Pınar
Hatice Sarnıcı	Sarnıç
Karafato	Dere
Körhıdran (Hicran)	Pınar
Senemiğ	Dere
Zeynoluk (Zeynep)	Dere
Zöhrecik(Zühre)	Dere

Tablo 2’de görüldüğü gibi su adlarında da tıpkı yerleşim birimi adlarında olduğu gibi 12 adet kadın adından esinlenilmiştir. Su adlarında tespit edilen erkek adı ise 115 adettir.

Tablo 3. Kadın Adlarından Oluşan Dağ Adları

Yer Adı	Ünvanı
Ayça	Tepe
Ayselena	Tepe
Ayşehatun	Mevki
Büyükmine	Tepe
Eskielifköyü	Mevki
Eskimukbili	Mevki
Hacerboğazı	Mevki
Hanife	Tepe
Körhidransivri	Tepe
Meryemingelinolduğuyurt	Mevki
Meryemoğlu	Mevki
Rahme	Burun
Suluhatçeyurdu	Mevki
Şengil(Şengül)	Mevki
Yeteroğlu	Mevki
Zeynoğlu(Zeynep)	Mevki

Tablo 3’te görüldüğü üzere, dağ adlarında da durum, yerleşim birimi adlarından ve su adlarından çok farklı değildir. Bu kategoride de 16 adet kadın adı, 250 adet erkek adı tespit edilmiştir.

Tablo 4. Kadın Adlarından Oluşan Diğer Yer Adları

Yer Adı	Unvanı
Ayşefatma Ziyareti	Ziyaret
Belkıs Höyüğü	Höyük
Belkıs Yolu	Yol
Hacer Yolu	Yol
Haconun Tarlası(Haco/Hatice)	Tarla
Şeyhatma Türbesi	Türbe

Tablo 4'te de görüldüğü üzere diğer yer adları içinde 6 adet kadın adı mevcut iken 75 adet erkek adından oluşan yer adı tespit edilmiştir.

SONUÇ

Kadın, Türklerin tarih sahnesine çıktıkları ilk zamanlarda, sosyal ve siyasal hayatta önemli hatta kutsal bir konumda iken İslamiyet'in kabulünden sonra ilişkide bulunulan Arap yahut Fars toplumlarının da etkisiyle giderek zayıflayan bir karaktere dönüşmüş; hatta dönem dönem sadece olumsuz tutumları ile ön planda olmuştur. Kadının bu pozisyonu, şeriat kuralları ile yönetilen Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışına kadar devam etmiş; Türkiye Cumhuriyeti kurulup laiklik resmen ilan edildikten sonra ise Atatürk önderliğinde kadının sosyal ve siyasal hayatta etkinliğini arttırmak için yasalar çıkartılmıştır. Ne yazık ki, günümüzde kadının sosyal, kültürel açıdan ve eğitim gibi konularda durumları değerlendirildiğinde, yapılan iyileştirmelerin yeterli düzeyde olmadığı anlaşılmaktadır. Bugün kadın, gerek ülkemizde gerekse dünyanın başka pek çok ülkesinde, toplumsal cinsiyet ayrımcılığının sonucu olarak pasif konuma düşürülmekle kalmamış; haksız ve yersiz bir baskıya da maruz bırakılmıştır.

Gaziantep iline ait yer adları arasında tespit edilen kadın adlarının sayısal değerleri ile erkek adlarının sayısal değerleri arasındaki uçurum, yukarıda yapılan açıklamaları destekler niteliktedir. Hemen her kategoride kadın adlarına oranla erkek adları, en az üç-beş kat daha fazla kullanılmıştır. Bu çalışma ile ulaşılan sonuca paralel nitelikteki tespitlerin aktarıldığı bir diğer çalışma olan "*Kırgızistan'daki Yer, Boy Adlarında Kadın*" isimli makalede de, Kırgızistan'da kadın adlarından esinlenerek verilen yer ve boy adlarının sayıca az olmakla birlikte kullanım alanının çok çeşitli olduğu vurgulanmıştır. Ancak kadının bütün Türk coğrafyasındaki yerini anlayabilmek ve yer adları açısından değerlendirebilmek için tüm coğrafyayı içine alan kapsamlı bir çalışmanın yapılması gereklidir (İsakov ve Murzakulova 2012).

KAYNAKÇA

- Aksoy, Ö. (1942). "Gaziantep Ağzında Atasözleri", *Varlık*, S. 205, 297-301.
- Alkaya, E. (2001). "Türklerde Ad Verme Geleneği ve Kişi Adları", *Türk Kültürü*, C.39, 459-442-448.
- Bal, D. M. (2002). "Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliğine Genel Bakış", *KASHED*, 15-28.
- Başkan, Ö. (1989). "Türk Köy Adları Üzerine Bir Deneme", *TDAY- Belleten*, 237-251.
- Dalkesen, N. (2008). "İslam Öncesi Devirlerde Orta Asya'da Değişen Kadın Erkek İlişkilerinde Töre", *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 441-449.
- Demirbilek, S. (2007). "Cinsiyet Ayrımcılığının Sosyolojik Açısından İncelenmesi", *Finans Politik ve Ekonomik Yorumlar*, C.44, s. 511.

- Ersoy, E. (2009). "Cinsiyet Kültürü İçerisinde Kadın ve Erkek Kimliği (Malatya örneği)", *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, C.19,S.2, s.209-230.
- İsakov, A., Murzakulova, G. (2012). "Kırgızistan'daki Yer, Boy Adlarında Kadın". *Turan-Sam*, C.4, S.13, s.55-60.
- Kaplan, M.(1976). *Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar I*. Dergah Yay. , s.41.
- Kaya, M. (2002). "Türk Halk Anlatılarında Kadın", *Toplumbilim*, S.15, s.49-54.
- Kibar , O. (2005).*Türk Kültüründe Ad Verme*, Akçağ Yay., 141-239
- Köksel, B. (2011). "Orhun Yazıtlarında Kadın". *NWSA*, V.6 N.2, 333-334.
- Okray, Z. (2015). "Türk Atasözleri ve Deyimlerinde Kadın İmgesi". *LAÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, C.6, S.1, 93-102.
- Parlak-Kalkan, G. (2014). *Gaziantep İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme (Prof. Dr. Ahmet Buran Yönetiminde Hazırlanmış ve Basılmamış Doktora Tezi)*. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Elazığ.
- Sakaoğlu, S. (2000). "Anadolu'da Bölgelere Has Kişi Adları", *Türk Dili*, C.520, S.495, s. 376-382.
- Sevinç, N. (1983). "Gaziantep'te Yer Adları ve Türk Boyları, Türk Aşiretleri, Türk Oymakları". *TDA*, S.26, s. 1-18.
- Şenel, M. (2013). *Elazığ İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme*. Manas yayınları. S. 37.
- Vatandaş, C. (2007). "Toplumsal Cinsiyet ve Cinsiyet Rollerinin Algısı", *Sosyoloji Konferansları*,S.35,s.29-56.